

UMĚNÍ PLAKAT

PRESS KIT

DISTRIBUCE:

Zuzana Pudilová, info@aerofilms.cz, tel. 608 300 797
Aerofilms, s.r.o., Biskupcova31, Praha 3 130 00

PROGRAMACE:

Jakub Němeček, program@aerofilms.cz, tel. 572 501 989, 775 920 082

Původní název: Kunsten at græde i kor
Anglický název: The Art of Crying
Český název: Umění plakat
Země původu: Dánsko
Formát: 35mm, 1:1,85
Zvuk: Dolby SR Digital
Délka: 106 min.

Režie: Peter Schønau Fog

Scénář: Bo hr. Hansen, na motivy románu Erlinga Jepsena

Kamera: Harald Paalgard

Střih: Anne Østerud

Nahrávání zvuku: Henry Michaelsen

Zvuková postprodukce: Peter Schultz

Umělecká ředitelka: Søren Krag Sørensen

Hlavní světelný technik: Aslak Lytthans

Maskérka: Pari Khadem

Kostýmy: Margrethe Rasmussen

Casting: Tine Sætter-Lassen, René Frelle Petersen

Skladatel: Karsten Fundal

Producent: Thomas Stenderup

Prudkce: Final Cut Film Productions APS ve spolupráci s Dánským filmovým institutem (Danish Film Institute), DR TV, Norsk Filmfond, Motlys A/S a Norským filmovým a televizním fondem (Nordic Film & TV Fund)

Hrají: Jamník Lorenzen, Jesper Asholt, Hanne Hedelund, Julie Kolbech

UMĚNÍ PLAKAT

SYNOPSIS

Podle jedenáctiletého Allana je jeho rodina šťastná a úplně normální. Ovšem jen tehdy, když otec zrovna po večerech nepláče a nevyhrožuje sebevraždou, což dělá velice často. Dokonce tak často, že zbytek rodiny už ho úplně ignoruje. Jediný Allan o něj má dětsky naivní a dojemnou starost, jeho zoufalé záchvaty pláče však chápe úplně špatně.

Otce dokáže uklidnit jedině Allanova starší sestra Sanne, kterou čas od času donutí strávit s ním noc „utěšováním“. Ve svém věku ještě Allan nechápe, co všechno to obnáší, a tak svou sestru nutí, aby za otcem chodila. Sanne nakonec vždycky jde – apaticky a nezúčastněně.

Viděny očima malého nevinného chlapce, který chce pouze ulevit otci od trápení, jsou tyto události vykresleny něžně, s téměř komickou naivitou a bez jakéhokoliv odsuzování.

Když Sanne konečně odmítne nadále svého otce „utěšovat“, musí Allan vymyslet jiný způsob, jak mu pomoci. Otec je obvykle vyděšený uzlíček zhrzené pýchy a sebenenávisti. Opravdu šťastný je pouze ve chvílích, kdy na pohřbech pronáší smuteční řeč, která je vždy tklivá a dojemná. Allan se tedy rozhodne zajistit svému otci co nejvíce pohřbů, na kterých by mohl zazářit. První, koho si vyhlédne, je jeho nemocná teta Didde.

Sanne již svého otce „neutěšuje“, a ten proto začne žárlit na jejího nového přítele. Nařídí Allanovi, aby svou sestru nespouštěl z očí. Když mu ani Allan nepřinese žádné důkazy o Sannině nevhodném chování, otec jejího přítele nechá zatknout na základě vykonstruovaného obvinění z pohlavního zneužití nezletilé.

To je pro Sanne poslední kapka. Nechá se volně inspirovat Allanem – zamkne svou babičku v jejím domě a zapálí ho. Jedině tak se otci mohla pomstít. Je za to poslána do psychiatrické léčebny, což u otce vyvolá další vlnu depresí, protože se bojí, co všechno by lékařům mohla prozradit. Otce teď nemá kdo „utěšovat“ a Sannino místo na gauči se tedy rozhodne převzít Allan.

Allan si pomalu uvědomuje, co otec Sanne provedl, a rozhodne se, že zaručí, aby to již jeho sestra nikdy nemusela podstoupit. Rozjede se do léčebny, kde Sannině lékařce poví o otcově chování a poprosí ji, aby jeho sestru nepouštěla domů.

Celou záležitost začne vyšetřovat policie a otcův svět se začne hroutit. Poprvé se doopravdy pokusí o sebevraždu, ale jen tehdy, když ví, že ho Allan celou dobu pozoruje a může ho okamžitě přijít zachránit.

Zatímco se otec v nemocnici vzpamatovává z pokusu o sebevraždu, Allan a jeho matka si spolu sami doma užívají vytouženého klidu a míru, který bude pokračovat i po tom, co se otec uzdraví, protože pak půjde rovnou do vězení. Jak říká sám Allan, všechno zlé je k něčemu dobré.

TVŮRCI:

PETER SCHØNAU FOG – režie

Peter Schønau Fog se narodil 20. dubna 1971 v dánském městě Fanø. Filmovou režii studoval na pražské FAMU a na Dánské filmové škole (The Danish Film School) v Kodani. Jeho absolventský snímek na Dánské filmové škole *Little Man* z roku 1999 získal více než 10 mezinárodních ocenění a v roce 2000 se promítal v Cannes.

Po skončení filmové školy začal Peter Schønau Fog učit na Filmhøjskolen v Ebeltoftu a na Dánské filmové škole v Kodani. Kromě toho pracuje i na vlastních filmových projektech, především na *Umění plakát* (na motivy románu Erlinga Jepsena), který se stává jeho prvním celovečerním filmem.

Další krátké filmy režiséra Petera Schønaua Foga: *Lustich Bedford*, *One + One*, *I.N.V.U*, *Tippy & Tony*, *The Last Ditch*.

THOMAS STENDERUP - producent

Narozen: 1954

Promovaný ekonom a absolvent Národní filmové školy Dánska (National Film School of Denmark), bývalý hlavní tajemník mediálního programu Documentary a bývalý ředitel produkce na Dánském filmovém institutu (Danish Film Institute). Thomas Stenderup byl členem rad společností Filmkontakt Nord, Danish Producers Association, EURIMAGES, Nordic Film- and Television Fund.

V roce 1993 Thomas Stenderup založil Final Cut Productions.

Je producentem mnoha mezinárodně úspěšných dokumentů, krátkých filmů a celovečerních filmů, například:

By God's Will (1996); režie: Sonja Vesterholt; oceněný dokument pro DR, SVT, NRK a YLE

Portal to Peace (1996); režie: Thomas Stenderup; oceněný dokument pro TV2, WDR, YLE a ORF

Take Off (1997); režie: Cathrine Asmussen & Thomas Stenderup; dokumentární seriál pro DR a NRK

Jacobs' List (1997); režie: Lars Mortensen; krátký film pro TV2

To be or nothing to eat (1997); režie: Torben Skjødtt Jensen; oceněný krátký film

The man who would live forever (1999); režie: Torben Skjødtt Jensen; oceněný celovečerní film

Frozen Heart (1999); režie: Stig Andersen; celovečerní dokument pro DR, SVT, NRK; koprodukce Motlys

The Great Bridge (2000); režie: Lars Westman & F. Gertten; celovečerní dokument pro SVT, DR, YLE, NRK

Falling Sky (2002); režie: Gunnar Vikene; celovečerní film; koprodukce Motlys

The German Secret (2004); režie: Lars Johansson, filmový dokument (ZDF-Arte, DR, TV2, Norge, YLE)

Do you love me? (2004); režie: Lars Westman; dokument (SVT, DR, TV2 Norge, YLE)

The Art of Crying (2006); režie: Peter Schønau Fog; celovečerní film

Maria Larss on's Everlasting moment; režie: Jan Troell; celovečerní film ve fázi preprodukce

BO HR HANSEN – scénář

V roce 1990 ukončil studium žurnalistiky na Dánské škole žurnalistiky (Danish School of Journalism) a v roce 1992 vystudoval scénaristiku na Národní filmové škole Dánska (National Film School of Denmark).

Jako spisovatel debutoval v roce 1987 sbírkou poezie *Hjerte-Form*. Od té doby napsal čtyři sbírky básní. Od roku 1992 se žije jako filmový, televizní i divadelní scénárista buď sám, nebo ve spolupráci s dalšími scénáristy.

Mezi jeho filmovou a televizní prací se řadí:

Drengen der gik ba glæns, krátký film, režie: Thomas Vinterberg, 1994
De største Helte, celovečerní film, režie: Thomas Vinterberg, 1996
Kald mig ba re Aksel, celovečerní film, režie: Pia Bovin, 2002
En som Hodder, celovečerní film, režie: Henrik Ruben Genz, 2003
Jesus & Josefine, televizní seriál, režie: Carsten Myllerup, 2003
Oskar & Josefine, celovečerní film, režie: Carsten Myllerup, 2005
Spolupodílel se i na scénáři k Nordkraft, režie: Ole Christian Madsen, 2005.

HARALD PAALGARD – kamera

Harald Paalgard, kameraman filmu *Umění plakát*, je jedním z nejlepších severských kameramanů.

Natočil již více než třicet filmů, mezi nimi například *As It Is In Heaven*, (Så som i himmelen) 2004 režiséra Kay Pollaka, *Manslaughter* (Drabet) režiséra Pera Flye (2005), *The Inheritance* (Arven) také od Pera Flye (2003), *Music for Weddings and Funerals* (2002) režisérky Unni Straum, *Orion's Belt* (1985) režiséra Oly Soluma, *Frida – Straight from the Heart* (1991) režisérky Berit Nesheim, *The Prompter* (1999) Hildy Heier, *Angels of the Universe* (2000) Fridrika Thor Fridrikssona, *Hold my Heart* (2002) Tryggve Allister Diesena a *Christmas Oratorio* Kjell-Åke Anderssona, za který v roce 1997 obdržel cenu Guldbagge.

Harald Paalgard byl v roce 1994 vyhlášen Kodak kameramanem roku.

KARSTEN FUNDAL – skladatel

Skladatel avantgardní hudby

Karsten Fundal (1966) vytváří hudbu o rovnováze v životě i v umění a o tvorbě humanity. Skladbu studoval u Hanse Abrahamsena a Iba Nørholma, Karla Aage Rasmussena a Pera Nørgårda. V roce 1986 se v Dartingtonu seznámil s Nigelem Osbornem a Mortonem Feldmanem, což na jeho skladatelskou tvorbu mělo obrovský vliv. V letech 1987-1988 studoval skladbu v Holandsku u Louise Andriessena.

V posledních letech zájem o jeho hudbu výrazně stoupl, což vedlo k tvorbě mnoha nových děl, která mu zajistila postavení jednoho z nejuznávanějších skladatelů jeho generace. Fundal se v oblasti filmové hudby proslavil především svou prací na Dreyerově snímku *Mikael* (2003), který při premiéře živě doprovázela Kodaňská filharmonie. Mezi jeho další filmovou tvorbu patří hudba pro snímek Nikolaje Østergaarda *Short Film About Faith* (Kort Film On Tro) (2003), který získal dánského Roberta. Mezi jeho nejdůležitější práce dále patří houslový koncert *Floating Lines – Broken Mirrors* (1995-1996); koncert pro perkuse *Ritornello Al Contrario* (1996-1997), skladba pro sbor Cikada Ensemble *Circadian Pulse* (2002-2003); čtyři skladby pro sérii *Moebius Series*, orchestrální skladba *Entropia* (1997-2001) pro sólisty, sbor a velký orchestr, kterou složil pro Dánský národní symfonický orchestr, a v neposlední řadě orchestrální skladba *Hush* (2003-2004).

Nedávno též dokončil hudbu k filmu Petera Schønaua Foga *Umění plakát* (Kunsten At Græde i Kor).

Karsten Fundal získal v roce 1994 skladatelskou Cenu Wilhelma Hansena, v roce 1995 Cenu dánské skladatelské společnosti a grant Hvass Foundation udělovaný umělcům, v roce 2005 pamětní grant královny Ingrid, Cenu Carla Nielsena a tříletý grant Dánské národní umělecké nadace.

HERCI

JESPER ASHOLT – otec

Filmové role:

Umění plakat – otec (režie: Peter Schønau Fog)
The Prince and Me – taxikář (režie: Martha Coolidge)
Mifune's Last Song – Rud (režie: Søren Kragh Jacobsen)
Let's Get Lost – Little John (režie: Jonas Elmer)
Bornholms stemme – Finn Ole (režie: Lotte Svendsen)
Baby Boom – Michael (režie: Peter Green Larsen)
Royal Blues – Fangevogter (režie: Lotte Svendsen)
Café Hector – Thorval (režie: Lotte Svendsen)
Harmony – Sven (režie: Lotte Svendsen)
Omveje – Troels (režie: Henrik Ruben Genz)
Dykkerne – Simon (režie: Åke Sandgren)
Woychek – Lars Lundgard (režie: Nicolaj Arcel)
Når lysterne tændes - Claus Jacobsen (režie: Martin Strange Hansen)
Monas Verden – Kurt (režie: Jonas Elmer)
Albert – Egonův otec (režie: Jørn Faurschou)

Televizní role:

Nikolaj & Julie (vítěz Emmy Award) – hlavní role (režie: Birger Larsen, Henrik Ruben Genz a kol.)
Taxa – vedlejší role (režie: Jørn Faurschou)
Mørklægning – vedlejší role (režie: Palle Kjærulf-Schmidt)
Morten Korch – vedlejší role (režie: Lone Scherfig)
Majoren – vedlejší role (režie: Ole Roos)
Dødsjov – vedlejší role (režie: Henrik Ruben Genz)
Jul på Kronborg – vedlejší role (režie: Hans Christensen)
Mit liv som Bent – vedlejší role (režie: Jens Folmer Jeppesen)
Solskin kan man altid finde – hlavní role (režie: Jens Folmer Jeppesen)
Bryggeren – vedlejší role (režie: Kasper Rostrup)

Divadelní role:

Elling & Kjell Bjarne - Kjell Bjarne (režie: Morten Grunwald)
Čekání na Godota – Estragon (režie: Gunnar Rose)
Sen noci svatojánské – vedlejší role (režie: Hanne Felding)
Richard III – Richmond (režie: Bjarne Sloth)
Král Lear – Šašek (režie: Ulla Gottlieb)

Ocenění:

2000 - Vítěz Ceny Dánské filmové akademie (Danish Film Academy Award) za nejlepší vedlejší roli
2000 – Vítěz Ceny Dánské asociace filmařů (Danish Film Workers Association) za nejlepší vedlejší roli
2000 – Vítěz Ceny Kodaně (Copenhagen Award), filmová kategorie

Nominovaný na Cenu studentské akademie (Student Academy Award) za *Når Lysterne tændes*.

Vzdělání:

Škola dramatických umění (School of Dramatic Arts), Aarhus, Dánsko, 1987-1991

HANNE HEDELUND – matka

Narozena 1957

Vzdělání: herectví na Skuespillerskolen a v Odense Teater v letech 1984-1987

Dříve pracovala jako herečka na plný úvazek v divadle Odense Teater. Mezi její inscenace se řadí: *Skønhedsdronningen fra Leenan*, *Aske til aske*, *Peter Pan* (všechny v divadle Odense Teater); *Mod til at Draebe* (v divadle Det Danske Teater); *Tante Dan & Lemon* (v divadle Café Teatret); *Forbraendt* (v divadle Husets Teater).

Poslední dobou pracuje jako herečka na volné noze především v oblasti muzikálového divadla – v OIM (Odense Internationale Musikteater), kde se podílela na inscenacích *Her Står du du* a *Heaven*, které byly nominovány na Cenu Reumert, a na inscenacích *Lulu* a *The Citizen*, které Cenu Reumert vyhrály. Nedávno hrála i v kritiky velmi ceněné inscenaci *Memory*.

Dále se Hanne Hedelund objevila v televizním seriálu *Bryggeren*, *Rejseholdet* a *Ørnen*, celovečerním filmu *Forbudt for børn* (1998) a *Kunsten at graede i kor* (Umění plakat) (2006).

© **Aerofilms, s.r.o.**

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)

